

תת"ע 1426/11/15 - מדינת ישראל נגד מזרחי דוד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1426-11-15 מדינת ישראל נ' מזרחי דוד
תיק חיצוני: 90503485865

בפני	כבוד השופט אורן בועז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מזרחי דוד

החלטה

1. מונחת בפניי בקשת הנאשם, אשר הוגשה בתום פרשת התביעה, ולפיה אין עליו להשיב לאשמה וכי יש להורות על זיכוי מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מכוח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

מבוא

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביום 21/8/14 עבירה של נהיגה ברכב ואי ציות לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
- משבחר הנאשם לממש זכותו להישפט הגישה המאשימה כתב אישום כנגדו. לאור כפירתו של הנאשם במיוחס לו, קבעתי את התיק לשמיעת ראיות.
- מטעם התביעה העידו בפניי עת/1 רנ"ג קליין מוטי מפעיל חדר שליטה של פרויקט א/3 ועת/2 רס"ב ציון אברהם, עורך הדוח נשוא כתב האישום. במסגרת פרשת התביעה הוגשו המסמכים **ת/1-10** ע"י העדים הנ"ל.
- בתום פרשת התביעה, טען הנאשם, כי "אין להשיב לאשמה" מכוח סעיף 158 לחסד"פ. לטענתו יש להורות על זיכוי ואין בראיות התביעה "ראיות לכאורה" להוכחות האשמה המיוחסת לו בכתב האישום.
- הנאשם טען כי המשיבה לא הוכיחה את יסודות העבירה כנגדו, ולא הוכיחה את תקינותה של המערכת שצילמה את רכבו לכאורה, חוצה את הצומת באור אדום. עוד טען הנאשם כי על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיות דומות שעלו בהליך אחר, המתנהל בבית המשפט בית לתעבורה בעכו.

7. לסיכום טענותיו הפנה המבקש לטענותיו בכתב המצורפות לבקשות שהגיש בתיק זה .
8. בסופו של דיון דנתי בבקשתו הנוספת בכתב של הנאשם, מיום 27/5/17 לזמן 11 עדים במסגרתה של פרשת ההגנה.
9. בהשיבה לבקשתו של הנאשם הפנתה המשיבה, לעדויות עדי התביעה, למסמכים שהוגשו, והפנתה להלכה הפסוקה הקובעת כי בשלב זה, די בראיות בסיסיות בלבד, כדי להעביר את הנטל לכתפי הנאשם.
10. בעניין הבקשה לזימון עדי הגנה, טענה המשיבה כי לא ניתן להורות על זימון עדים מבלי שנמסרו פרטי זיהוי מלאים (והפנתה לחלק מרשימת העדים המפורטים בבקשה) ובנוסף נטען כי אין רלוונטיות להגנת הנאשם בזימון העדים אותם מבקש.
11. לסיכום עתרה המשיבה להטיל על הנאשם את הוצאות זימון עדי הגנה, לבקשתי הגישה המאשימה תחשיב עלות זימונו של המומחה מר' אילן כרמית.

דיון והכרעה

אין להשיב לאשמה

12. סעיף 158 לחסד"פ קובע, כדלקמן:
"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה".
13. בע"פ 28/49 זרקא נ' היועמ"ש, פ"ד ד' 504, עמד בית המשפט העליון על משמעות הביטוי "הוכחה לכאורה" וקבע כי: המושג "הוכחה לכאורה" - נוכל להבהירו עתה ביתר קלות פירושו, אותה כמות של עדות שהקטגוריה חייבת להביא בשלב הראשון של המשפט לשם קיום החובה ["חובת ההוכחה"] המוטלת עליה ואשר תספיק - אם בסוף הדיון ייתן בית המשפט אמון בה ויחס לה את המשקל הראוי - כדי הרשעת הנאשם בעבירה הנדונה". (שם עמ' 526)
14. בשלב בו מצוי הדיון, הרי שעל מנת שבית המשפט יקבל את טענת הנאשם, עליו להראות, כי אין בראיות התביעה שהוצגו בסיס להרשעה, אפילו יינתן בהן מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי.
15. הלכה ידועה היא, כי די למעשה, בקיומה של ראיה לכאורית, ולו דלה, כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.
16. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' רפאל כחלון לב (1), 170 .
"בית-המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה לפיה אין להשיב לאשמה, אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות

שמסקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם".

17. בספרו "על סדר הדין בפלילים", חלק שני, מהדורה מעודכנת, תשס"ג-2003, עמד כבוד השופט קדמי על המשמעות המעשית של היעדר הוכחה לכאורה בהאי ליסנא:

"המשמעות המעשית של היעדר הוכחה לכאורה, בהקשר זה היא: כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה "אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי"; ועל-כן אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן, שאין לו בפני "מה" להתגונן, וראוי לזכותו".

18. בחינת הראיות אשר הובאו בפני בפרשת התביעה לאור המבחנים דלעיל, יש בה כדי להביאני למסקנה ברורה כי יש לדחות הבקשה שאין להשיב לאשמה.

19. אני קובע כי המשיבה עמדה בנטל של הבאת ראיות הדרושות כדי להעביר את נטל הבאת הראיות על שכם הנאשם.

20. אציין בתמצית כי המשיבה הגישה באמצעות עד תביעה 1 מסמכים המוכיחים לכאורה את תקינותה של מצלמת הרמזור נשוא כתב אישום זה (ת/1); כתב הסמכה להפקת צילומים; (ת/2) תעודת כיוול- מכון התקנים (ת/6); היתר לסמן מצרך בתו - תקן(ת/8), לרבות תמונות המתעדות לכאורה את רכב הנאשם כאשר הוא חוצה את הצומת נשוא כתב האישום באור אדום; ת/3 בו מתועד רכב הנאשם בנתיב האמצעי בדרך, כאשר גלגליו האחוריים עברו את קו העצירה בחלוף 1.28 שניות לאחר מופע אור אדום ברמזור; ת/4 בו מתועד רכב הנאשם באמצע הצומת לאחר 2.28 שנית לאחר הופעת אור אדום ברמזור.

21. בנוסף העיד בפני עורך הדוח לנאשם והוגשו באמצעותו תעודת עובד ציבור (ת/9) וכתב הסמכה להפקת צילומים (ת/10).

22. די בראיות אלו כדי להעביר את הנטל לנאשם.

23. מובן כי החלטתי זו אין בה כדי קביעה הקשורה במהימנות המשקל של ראיות ואין בה כדי להצביע על תוצאות ההליך.

24. לא מצאתי מקום ליתן משקל בהחלטתי, לטענותיו של הנאשם בנוגע להליך "תלוי ועומד" בבית משפט לתעבורה בעכו. "הכלל הוא, אפוא, כי "ממצאים עובדתיים שנקבעו במשפט אחד אינם קבילים בתור שכאלה במשפט אחר; אלא -על פי הוראת חוק מיוחדת, או מכוח הכלל בדבר "השתק פלוגתא"(קדמי, על הראיות, חלק רביעי, עמ' 1579, מהדורה תש"ע-2009).

זימון עדי הגנה

25. סעיף 1 לפקודת הראיות קובע כי: "(א) מותר להזמין כל עדם ליתן עדות שהיא קבילה ושייכת לענין; והוא, כשאין הוראה אחרת בפקודה זו. (ב) בית המשפט רשאי, לפי שיקול דעתו, לסרב להוציא הזמנה אם אין בה צורך או אם

ראה שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת".

26. בעניין בקשתו של הנאשם בכתב של מיום 27/5/17 לזמן עדים המופיעים בסעיפים א'- יא' לבקשה, חלקם אזרחים וחלקם שוטרים, מבלי שצוינו פרטי זיהוי מלאים הנדרשים לזימון ומבלי שהוכיח הנאשם כל רלוונטיות לזימון במסגרת פרשת ההגנה, הריני דוחה את בקשתו (ראה, ע"פ 1280/06 **כרמלי** נ' מ"י וגם ע"פ 614/85 **וייזל** נ' מ"י, פ"ד לט(3) 300, 299).

27. מצאתי לנכון להתיר לנאשם לזמן במסגרת פרשת ההגנה את העדים הבאים: מר אילן כרמית ממכון התקנים ורפ"ק יגאל ליבוביץ ר' יחידת א'3 ממשטרת ישראל.

28. זימון של עדים מומחים כרוך בעלויות רבות והשחתת זמן יקר של שירות לציבור.

29. לפיכך בכפוף להפקדת ערובה כספית בסך 3500 ₪ עבור הוצאות זימונו של מר' אילן כרמית ו-2000 ₪ עבור הוצאות זימונו של רפ"ק יגאל ליבוביץ ר' יחידת א'3, יוזמנו העדים ע"י מזכירות בית המשפט למועד פרשת ראיות ההגנה שיקבע בהתאם.

30. ניתנת אורכה לנאשם עד ליום 28/6/17 להפקדת את הערובה הכספית.

החלטתי תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ז, 14 יוני 2017, בהעדר הצדדים.